■ Любы капрыз...

АДПРАВІЦЬ І З КАМФОРТАМ АТРЫМАЦЬ!

Аматараў пісаць лісты, згадзіцеся, няшмат, а вось атрымліваць іх гатовы ўсе, хоць кожны дзень...

Днямі паштавікі Беларусі ўкаранілі новую паслугу, якая называецца «Ліст «Камфорт». Гэта значыць, што пры жаданні заказны ліст, які паступіў на ваша імя, вам можа прывезці «Паштовы кур'ер» — у любы, зручны для вас час, у любое месца. І трэба для гэтага зусім няшмат: нумар вашага мабільнага тэлефона, які на канверце або пакеце (вага заказнога ўкладання не павінна перавышаць 2 кг) можа пазначыць адпраўшчык. А далей ужо справа тэхнікі, як той казаў: супрацоўнікі аддзялення сувязі, атрымаўшы ліст, патэлефануюць вам, спытаюць, калі і куды яго даставіць, колькі гэта будзе каштаваць... Тарыфаў, дарэчы, некалькі: «Эліт» — гэта выезд аўтамабіля ў дзень прыёму заяўкі, «Оптыма» — выезд на працягу дня (пры прыёме заяўкі да 12 гадзін) або «Эканом» (выезд цягам дня, наступнага за днём заяўкі)...

— Дастаўка тавараў або паслуг паштовымі кур'ерамі, — зазначыла **намеснік генеральнага дырэктара РУП «Белпошта» Таццяна ГВОЗДЗЕВА,** — справа вельмі зручная, а для многіх ужо і прывычная. Як паказала яе развіццё, нашы кліенты, у тым ліку і карпаратыўныя, часта сутыкаюцца з тым, што нейкія дакументы, схемы, фотаздымкі трэба атрымаць максімальна хутка... І мы, паштавікі, вядома ж, можам гэтаму паспрыяць. Таму новая паслуга «Ліст «Камфорт», упэўнена, прыжывецца і будзе запатрабаванай.

Даведкі па ёй, як і безлічы іншых, можна атрымаць па тэл. 154, на сайце прадпрыемства www.belpost.by а таксама ў любым аддзяленні паштовай сувязі ці падраздзяленні «Бізнес-пошты».

Пакуль скарыстацца паслугай можна толькі на тэрыторыі Беларусі. Вядома ж, пры жаданні: той, хто прызвычаіўся сваю карэспандэнцыю атрымліваць сам, ад прывычкі можа не адмаўляцца.

Валянціна ДОЎНАР

■

НА КОНКУРС АПАВЯДАННЯЎ

Дзмітрый Пятровіч — бард, паэт, празаік. Прычым у кожным сваім творчым праяўленні ён ці не ў першую чаргу імкнецца, што называецца, сыграць на струнах чалавечай душы — слухача альбо чытача. І таму так любіць прыдумляць меладраматычныя сюжэты, у якіх героі шмат перажываюць і пакутуюць. Магчыма, за гэтым ужо бачна рука будучага сцэнарыста?

Алесь БАДАК.

Дзмітрый ПЯТРОВІЧ

ХВОРАЕ СЭРЦА

1

Майскі гарачы поўдзень. Тралейбус забіты народам. Іжэвіч стаіць каля расчыненага акенца і з прагнасцю глытае паветра, лічачы сябе шчасліўчыкам: астатнія людзі пакутуюць ад спёкі. Праўда, гэтае гарадское паветра — сумесь з пылам і выхлапнымі газамі. Але свежы ветрык зараз — сапраўдны збавіцель. Выняўшы з кішэні насоўку, Віктар праводзіць ёю па лбе і шыі. І — раптам чуе:

— Вы, мабыць, хочаце прысесці, малады чалавек?

Іжэвіч паварочвае галаву і бачыць каля акна хударлявага старога ў шэрым пінжаку і светлай у палоску кашулі. Адразу чамусьці кінуліся ў вочы ўскудлачаныя пасмы сівых валасоў — якраз гэта не ўвязвалася з вобразам акуратнага пажылога чалавека, якому, на думку Віктара, было за 80. «Да каго ж гэта ён звяртаецца? — Іжэвіч азірнуўся і раптам заўважыў, што стары глядзіць якраз на яго. — Няўжо да мяне?..»

— Я да вас звяртаюся, малады чалавек, — ён і сапраўды ўважліва глядзеў Іжэвічу ў вочы. — Мабыць, усё ж такі хочаце прысесці?

Віктар не адразу адказаў, проста аслупянеўшы ад яго слоў: пажылы чалавек уступае яму сваё месца... Чаму? Ці ён настолькі дрэнна выглядае? Парадокс...

— Шчыра кажучы, вы дрэнна выглядаеце, — нібыта адказаў на яго пытанне стары.

— Не, дзякуй вялікі. Я пастаю, — нарэшце выціснуў ён з сябе. — Дзякуй...

Наступныя словы старога ўвогуле ашаламілі Іжэвіча.

— А скажыце, малады чалавек, вам кардыёлаг ніколі не гаварыў аб тым, што ў вас хворае сэрца?..

У гэты ж момант «рогі»-токапрыёмнікі тралейбуса зляцелі з правадоў — і той, нібыта наляцеўшы на нейкую нябачную перашкоду, рэзка спыніўся...

2

— Добра, што своечасова выклікалі. Некалькі дзён на бальнічным, а потым — на поўнае абследаванне...

І ўрач «хуткай» з чырвонымі ад бяссоннай ночы вачыма зачыніў за сабой дзверы.

У Віктара ўсё ўнутры калацілася: у яго Алесі раптам нешта з сэрцам! Ім толькі па сорак. Здавалася, жыццё толькі пачынаецца, але глядзі ж ты... Доктар сказаў, што далей прыйдзецца жыць на таблетках. Ён не мог паверыць.

— Віця, дай папіць, — ціха папрасіла жонка, але ён пачуў. Кінуўся на кухню, наліў вады, прынёс. Прыўзняў галаву Алесі з падушкі. Дапамог напіцца. Тая падзякавала яму. З палёгкай. Заплюшчыла вочы...

Ён доўга глядзеў на яе. Правёў рукою па яе прыгожых чорных валасах. Потым узяў яе руку ў сваю. Намацаў пульс. Падлічыў. Сумна ўздыхнуў. Хоць крызіс і мінуў, але Віктар не хацеў адпускаць гэтую руку, баючыся, што ўсё вернецца зноў: і боль, і шалёнае тахтанне сэрца — такое, што жыла на шыі хадзіла ходырам... І страх — халодны, ліпкі... Боязь страціць яе, адну-адзіную, якую кахаў...

♦♦♦

...«Аці кахаю я яе?» — усё часцей прыходзіла крадком думка, якую Іжэвіч адразу ж гнаў ад сябе. Вядома ж, кахае: столькі гадоў разам... Ніколі «налева» не хадзіў. Усё, як гавораць, нёс у хату.

«І калі табе ў тваім інстытуце зарплату павысяць?» — часта пыталася Алеся ў Віктара. Як быцам у сябе самой пыталася, таму што ведала адказ. І, як заўсёды, у іх, Іжэвічаў, размовах утваралася замкнёнае кола. «А навошта тады, скажы, два ўніверсітэты заканчваць, навукай займацца, над уласнымі рукапісамі карпець, калі можна вартаўніком атрымліваць столькі ж, а? — Алеся нервова гартала газету з аб'явамі. — Ці я чагосьці не цямлю?»

Яна «заводзілася» з паўабароту, калі размова ішла пра прыбытак. Віктар разумеў яе, але ўздыхаў: з яго дыпломамі ён кар'еры ў той жа камерцыі зрабіць не зможа. Але ж ён — інтэлігентны чалавек, навукоўца!

«У нас сын расце, вучыцца платна — падумаў бы пра яго!» — працягвала Алеся. І атмасфера накалялася, як заўсёды. Потым ішлі ўспаміны пра кватэру, якая ўжо колькі гадоў без рамонту, пра гардэроб, які ўжо даўно не абнаўляўся, і зноў пра грошы... Неўзабаве Алеся прыгадвала сваіх сяброўак, якім «больш пашчасціла»... Іжэвіч разумеў, што такія размовы рэгулярна вядуцца ці не ў кожнай сям'і, ды і выйсце, здавалася, было зусім ужо блізка: «залатога» піянерскага правіла «Пачні з сябе» яшчэ ніхто не адмяняў. Але нешта «пачынаць з сябе» ў сорак гадоў, калі шмат чаго зроблена ў жыцці, не хацелася... Ён знайшоў сабе некалькі падпрацовак, але грошай усё роўна катастрафічна не хапала.

Алеся, у сваю чаргу, у сваёй кар'еры таго-сяго дабілася — працавала начальнікам аддзела. Здавалася, стала трохі лягчэй. Але зноў пайшла «цёмная паласа», ды і плату за вучобу сына павысілі. У чарговы раз вярнуўшыся з бухгалтэрыі, Іжэвіч сеў за стол, падлічыў іх з Алесяй бюджэт і зразумеў: трэба нешта рабіць. Ён ведаў што— шукаць новую працу. І зноў перад вачыма ўсплыў знаёмы дэвіз: «Пачні з сябе...» Але як?..

І вось праз пару дзён, калі Алеся пасля працы вярнулася дадому, Іжэвіч заўважыў, што яна выглядала разгубленай.

— Ты ведаеш,— амаль з парога вымавіла яна, — мне прапанавалі перайсці на іншую працу. Памятаеш, я месяц таму гаварыла, што такое можа здарыцца?

Віктар кіўнуў, не асмельваючыся сказаць Алесі пра вынікі сваіх разлікаў. А яна працягвала:

— І зарплату добрую абяцалі...

Падышла да яго, шапнула ў самае вуха... Ён, пачуўшы гэта, уражаны, не вымавіў ні слова: усё магло змяніцца ў лепшы бок...

—...Але і нагрузка ў мяне будзе, напэўна, такая, што начаваць у офісе прыйдзецца...

Іжэвіч разумеў: усё адбываецца не так, як патрэбна. Гэта ён павінен быў прыйсці дадому з такой весткай. Гэта ён павінен быў адшукаць працу, каб забяспечыць сям'ю. Гэта ж ён мужчына... Сэрца яго затахтала так, што, здавалася, выскачыць зараз. Ён зразумеў усё: калі нешта не зменіцца, ён страціць і яе, як жонку і самага блізкага чалавека, і сябе для яе...

Нічога не адбылося, і неўзабаве Алеся з галавою акунулася ў новую працу. Знайшліся грошы, каб аплаціць вучобу, каб заткнуць некаторыя прарэхі ў бюджэце. Але нешта не заладзілася ў іх з жонкаю. І дагэтуль занятыя, яны цяпер зусім аддаліліся адно ад аднаго...

Віктар, каб здабыць лішнюю капейку, стаў працаваць і ў выхадныя. Хаця добра ведаў, што гэта таксама не выйсце: афіцыйна цяпер ён зарабляў менш за Алесю. А тая, каб хоць на нейкі час забыцца пра работу, сядзела ў інтэрнэце. Завяла сабе новых сяброўак, сяброў і магла гадзінамі размаўляць з імі па скайпе.

У кожнага з іх пачалося сваё жыццё... Неўзабаве Алеся засталася начаваць у тым пакоі, дзе стаяў камп'ютар. Раз, другі, трэці. Ён змагаўся. Нават, аднойчы заскочыўшы ў пакой, вырваў правады з мадэмам. А яна пакрыўдзілася. І — перасялілася ў гэты пакой...

А потым, праз некалькі дзён... Дзве гадзіны ночы. Сардэчны прыступ. «Хуткая». І — амаль упершыню з «таго» часу — яе рука ў яго руцэ...

♦♦♦

...Штосьці шчоўкнула, і тралейбус, як вялікі кот, завуркатаў, рушыў з месца. Увесь гэты час Іжэвіч у роздуме стаяў каля акна. Ён думаў, што прайшла цэлая гадзіна, хаця мінула ўсяго некалькі хвілін. За гэты час перад вачыма прамільгнула амаль цэлае жыццё, падумалася яму.

— Дык кардыёлаг гаварыў вам, што ў вас хворае сэрца? — зноў пачуў Віктар голас старога.

У гэты час вадзіцель абвясціў: «Дом друку!» Тралейбус спыніўся. Дзверы расчыніліся. Іжэвіч павярнуўся да старога.

— Вы ведаеце, мне няма часу хадзіць па ўрачах — працаваць трэба... Жыць трэба... Усяго добрага! — адказаў ён і выйшаў на вуліцу...

19 августа 2013 г. в 10.30 состоится внеочередное общее собрание акционеров ОАО «Брестский КСМ».

Повестка дня:

1. О совершении сделок Общества.
2. Об утверждении Решения о выпуске облигаций.

Местонахождение ОАО «Брестский КСМ»: г. Брест, ул. Гоздецкого, 28.

Место проведения собрания: г. Брест, ул. Гоздецкого, 28.

Время регистрации в день проведения собрания с 10.00 до 10.30.

При себе необходимо иметь документ, удостоверяющий личность (для представителя акционера — доверенность).

С материалами собрания можно ознакомиться в рабочие дни, начиная с 12.08.2013 г. (с 10.00 до 16.00) по месту нахождения Общества.

Совет директоров.

УНП 200295903

ИЗМЕНЕНИЯ В ПРОЕКТНУЮ ДЕКЛАРАЦИЮ

«Многоквартирные жилые дома в районе пересечения ул. Васнецова, Плеханова в г. Минске». 1-я очередь строительства,

опубликованную в газете «Звязда» №98 за 30.05.2013 года

Застройщик – иностранное частное унитарное строительное предприятие «Атлант-М Строй» компании «Интеркар Холдинг ЛЛС», доводит до сведения заинтересованных лиц о внесении изменений в проектную декларацию «Многоквартирные жилые дома в районе пересечения ул. Васнецова, Плеханова в г. Минске». 1-я очередь строительства (опубликованную в газете «Звязда» № 97 за 30.05.2013 года).

В разделе **«Цена объекта долевого строительства»** абзац первый заменить абзацем следующего содержания:

В соответствии с Указом Президента Республики Беларусь №396 от 15.06.2006 г. (с изменениями) «О долевом строительстве многоквартирных жилых домов» для граждан, не состоящих на учете нуждающихся в улучшении жилищных условий, предлагается для заключения договоров долевого строительства 50 квартир (1-, 2-комнатные) стоимостью 1700 (тысяча семьсот) долларов США за 1 кв.м. В зависимости от типа квартир, размера первоначального взноса и сроков внесения последующих платежей применима гибкая система скидок.

Раздел **«Порядок приема заявлений от граждан, желающих принять участие в долевом строительстве квартир»** дополнить абзацем следующего содержания:

Прием заявлений от граждан, не нуждающихся в улучшении жилищных условий, осуществляется в приемной ИП «Атлант-М Строй» (г. Минск, пер. Козлова, 7Б, правое крыло, 2 этаж, тел. 297 94 70) с 14 августа 2013 г.

УНП 800005787

УВАЖАЕМЫЕ АКЦИОНЕРЫ

ОАО «Стройтрест № 1» уведомляет о том, что выплата дивидендов за 1-е полугодие 2013 года будет осуществляться с 20 августа 2013 г. по 20 сентября 2013 года почтовыми переводами через РУП «Белпочта».

Дивиденды, приходящиеся на одну акцию (включая налоги), — 4743,51 рубля.

Наблюдательный совет

УНП 100288960

ОБЪЯВЛЕНИЕ О ТОРГАХ

Наименование (описание) и стоимость имущества	**Лот № 1.** Изолированное помещение, инв. № 200/D-141307, расположенное по адресу: г. Витебск, Гагарина, 4-1В, площадью 92,7 кв м, наименование – многофункциональное помещение, назначение – многофункциональное помещение. Первоначальная стоимость – 213 651 600 белорусских рублей. **Лот № 2.** Изолированное помещение, инв. №200/D-140056, расположенное по адресу: г. Витебск, Гагарина, 4-1, площадью 94,8 кв.м, наименование – производственное помещение, назначение – производственное помещение. Первоначальная стоимость – 647 304 000 белорусских рублей.
Собственник (владелец) имущества	ОАО «Витебский приборостроительный завод»
Местонахождение (адрес) имущества	г. Витебск, ул. Гагарина, д. 4-1
Информация об обременениях	Аренда
Место (адрес), дата и время проведения торгов	г. Витебск, ул. «Правды», 32 16 сентября 2013 года в 11.30
Справочная информация	Хозяйственный суд Витебской области 210101, г. Витебск, ул. «Правды», д. 32, каб. 304 http://court.gov.by Судебный исполнитель Железовский Юрий Александрович, тел./факс (80212) 49 13 41, (8 029) 366 40 11 Старший судебный исполнитель Зуев Михаил Евгеньевич, тел. (80212) 49 13 40
Условия и порядок проведения торгов	1. Подать письменную заявку на участие в торгах и дать подписку об отсутствии препятствий для приобретения имущества, предусмотренных законодательством. 2. Внести задаток в размере 10 процентов от стоимости имущества (по каждому лоту) на депозитный счет хозяйственного суда Витебской области № 3642903002094 в филиале № 200 Витебского областного управления ОАО СБ «Беларусбанк», код 635, УНП 300007670, не позднее 15.09.2013. Минимальная величина первого шага – 5% стоимости каждого лота. В соответствии с ч. 3 ст. 401 ХПК Республики Беларусь возмещение затрат на организацию и проведение торгов осуществляется участником, выигравшим торги.